

[Jensen-Brobj.]

føjelse til § 2, sidste Stykke, hvor man giver Kommunerne Bemyndigelse til at fastsætte en kortere Frist for Arbejdets Tilendebringelse. Der kunde ogsaa godt være den lille Ventil, at de kunde give en længere Frist, hvis der var særlige Forhold, der havde gjort sig gældende, saa at Arbejdet ikke kunde blive udført inden Udgangen af April Maaned.

Det er rigtigt, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Dahl) sagde, at det Arbejde, der vil blive udført efter Loven, vil væsentlig blive Istandsættelse af Lejligheder, blive indvendigt Arbejde. Men der er en Ting, jeg gerne vil have Lov til at pege paa, som man ikke kan faa udført efter denne Lov, en Ting, som det maaske kunde være heldigt, om man tog med, nemlig alle de Tilfælde, hvor man har et Enfamiliehus og nu vil indrette en Lejlighed ovenpaa. Det forekommer maaske ikke saa hyppigt i København, men det forekommer i mange af Provinsbyerne og vel ogsaa i Omegnen af København, og for københavnske Ejendommers Vedkommende har Magistraten jo nu slækket paa de Bestemmelser, der hidtil har været i Byggevedtægten med Hensyn til Indretning af Lejligheder i Loftsetagen. Der kunde derfor være god Grund til at forme Loven saaledes, at man ogsaa kunde faa Tilskud til saadanne Arbejder.

Saaledes som Lovforslaget er affattet, vil dette være umuligt, idet det siges i Bemærkningerne, at man skal være varsom med Træ- og Sømforbruget. For at indrette disse Loftslejligheder skal der bruges en Del Træ, men det kunde jo godt være dansk Træ, fordi der bliver røret og pudset; men Søm har vi selvfølgelig ikke, og dem skal der nogle til af for at faa disse Arbejder udført. Det vilde imidlertid være heldigt, om der var Mulighed for at tage disse Arbejder med ind under Loven. Der ved vilde man ogsaa hjælpe paa Knapheden af Lejligheder, der er til Raadighed, saadan at der blev større Udvalg, og saadan at vi ikke kom ud i saa slem en Bolignød, som vi ellers kommer ud i. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, om der ikke er en Mulighed for at tage disse Arbejder med ind under Loven, for jeg tror, det vilde være godt.

Endelig vil jeg til Slut sige, at jeg betragter det som en Selvfølge, naar vi giver Tilslutning til dette Lovforslag, at ogsaa Landbrugsministeriet vil søge gennemføre en Ordning, der danner Afslutning for Lovgivningen om Støtte til Bygningsstand-

sættelser paa Landet. Jeg behøver ikke at gøre opmærksom paa — jeg har gjort det før under Finanslovbehandlingen —, at man har gjort Uret over for alle dem, der i Tillid til Bestemmelsen om Lovens Udløbsfrist sendte deres Ansøgninger ind, men saa kom til at staa over for, at man den 27. April sagde: Nu stopper vi alle de Ansøgninger, der kommer ind efter den Tid, trods Lovens Frist, der lød paa 31. Maj. Jeg mener, at de paagældende Ansøgere har et berettiget Krav paa at komme med, naar vi skal fortsætte med Bygningsstandsættelse, og jeg betragter det som en Selvfølge, naar dette Lovforslag gennemføres, at Landbrugsministeriet vil søge bevilget de nødvendige Penge, saa at de Ansøgninger, der ligger inde og var indbragt i rette Tid efter Loven, kan blive imødekommet, og saaledes at Ansøgerne, hvoraf mange allerede har udført Arbejde, kan faa den Støtte, de efter Loven havde Krav paa at faa.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

O. Kier: Fra konservativ Side ser vi med Tilfredshed paa Fremsættelsen af dette Lovforslag, der i Henhold til Lovforslagets Bemærkninger og dets hele Aand er at forstaa som en Afviklingsordning paa en Lovgivning, der ifølge sin Natur maa være rent midlertidig. Fortsættelsen af den et Aar endnu vil imidlertid sikkert vække Glæde i vide Kredse, baade i Haandværkerkredse og hos Folk, som er tilbage med de vigtigste Reparationer. Det er selvsagt efter Lovens Bestemmelser, at det kun bliver mindre Ting, det kommer til at dreje sig om.

Kommunalbestyrelserne vil kunne indskrænke Tidsfristen. Jeg savner imidlertid ligesom det ærede Medlem Hr. Dahl i Loven en Beføjelse for Ministeren til ogsaa at forlænge Fristen. Man maa erindre, at Aarstiden mulig kan berettigede noget saadant; dertil kommer den tilstedeværende Materialeangel. Hvis Overførelsesbestemmelserne vedrørende ubrugte Beløb skal have Betydning, vil det sikkert ogsaa af den Grund være nødvendigt, at Ministeren faar en Beføjelse til at udvide Fristen.

Der er en lille Ting endnu, jeg gerne vil fremhæve. Jeg synes, det vil være rimeligt, om man under lige Forhold tager Hensyn til den Husejer eller Lejer, der søger Tilskud efter Reparationsloven og ikke tidligere har faaet Tilskud. Der er sikkert Folk, som har faaet Tilskud en, to eller tre Gange efter de tidligere Love. Det er naturligt, at der under lige For-